

Sjor mellem Norge og Svejts — det er mærkeligt nok, netop i Dag et Aar siden. Jeg har haft Lejlighed til at lægge Mærke til den fra første Færd, idet jeg var i Bern i Foraaret 1893, da der netop var sendt en norsk Minister dertil i overordentlig Mission for at underhandle med Forbundsraadet derom. Han var der endnu Aaret efter; jeg traf ham atter, da Traktaten lige var bleven sluttet. Jeg har senere søgt at skaffe mig alle de Dokumenter, der findes trykte om denne Sag, ikke blot Traktaten, men alle Forhandlinger derom; disse findes især i den norske Stortings Tidende. Denne Traktat er dels en almindelig Handelstraktat, hvad man kalder en Mestbegunstigelses-traktat — jeg skal ikke nærmere komme ind paa Enkelthederne; Danmark har jo en lignende Traktat med Svejts af 10de Februar 1875 — dels er den en Tariftraktat. Der bestemmes i denne Traktat, at Tolden paa norsk fersk og frosken Fisk skal være tolfri ved Indførsel til Svejts. Da Danmark har Mestbegunstigelsestraktat med Svejts, kommer det ogsaa os til Nytte. Der staar nemlig i Art. V i den dansk-svejtiske Traktat, at med Hensyn til Indførsel af det andet Lands naturlige Frembringelser kan ingen af Parterne forlange andre eller højere Afgifter end de, der paahvile eller ville komme til at paahvile Artikler af samme Art, henhørende til den mestbegunstigede Nations Naturfrembringelser. Dette er et forkortet Uddrag af denne Artikel. Altsaa: i det Øjeblik, den norsk-svejtiske Traktat traadte i Kraft — hvilket skete den 1ste August forrige Aar — i det Øjeblik er, i og med det samme, vor Indførsel af saadan Fisk i Svejts tolfri. Nu ligger det jo nær, at det er en stor Fordel, der hved vore Fiskeeksportører: thi vi maa jo i den Henseende have et betydeligt Forspring for Norge, som er meget længere borte fra Svejts Marked. Hvis man nu vil sige, at mit Eksempel er mindre heldigt valgt, fordi Svejts ikke er nogen stor Stat — den har kun 1 Million Indbyggere mere end Danmark — saa vil jeg gøre opmærksom, at i Forhold til Størrelsen er der en stor Konsum, et stort Forbrug i det Land. Jeg kunde have lyst til — jeg skal ikke gøre det, men jeg kunde have lyst til — at oplæse, hvad der staar derom i Bemærkningerne til Stortingets Proposition Nr. 63 fra forrige Aar. Man vil der se, at under Turistsaisonen i Svejts er det meget betydelige Kvantiteter af Fisk, der bruges. Turiststrømmen er saa stor, at det er ikke mindre end henved 300,000, der besøge Svejts om Sommeren; de gæste især de store Hotelbyer, hvor der fortæres en Mængde af disse

Varer. Men foruden det er der en talrig Arbejderbefolkning, for hvilken Fisk er et søgt og dyndet Næringsmiddel, da Skodpriserne ere temmelig høje dernede. Men naar det kan betale sig at sende Fisk fra Norge, maa det vel endnu bedre kunne betale sig at sende fra Danmark. Vejen, ad hvilken Varerne føres eller hidtil have været førte fra Norge, er dels over Hamborg, som vil være vor nærmeste Vej, men ogsaa over Antwerpen eller Rotterdam, paa Rhindampere videre til Mannheim og derfra ad Jernbane til Basel, hvorfra Fisken fordeles til de forskellige Byer. Der er gaaet en Masse saadanne Fisk af Sted, uden at man kan rigtig faa Nede paa, hvormeget det er, der er gaaet; thi meget gaar under andre Navne. I statistisk Bureau's Tabeller finde vi ikke noget om Svejts, det skjuler sig ganske vist under Tyskland. Det er bekendt, at der ofte i Svejts sælges Fisk under Navn af Rhinlaks, som man skulde tro var fanget i Rhinen, men som i Virkeligheden er norsk Fisk. Det var ganske interessant at faa at vide, for at tage en anden Artikel, hvormeget dansk Smør der spises i disse store Hotelbyer om Sommeren; thi at der konsumeres en stor Del, er ganske sikkert. Jeg har i alt Fald ofte hørt det omtale, at det var dansk Smør, man spiste der; men fra vort statistiske Bureau faar man ingen Oplysninger derom.

Jeg havde oprindeligt tænkt paa at give denne Forespørgsel en helt anden Form, og jeg tør maasse aldeles lejlighedsvis berøre, om der nemlig ikke kunde være Grund til at foretage et Gennemsyn af den Traktat, vi have haft siden 1875 mellem Danmark og Svejts, og som ikke er nogen Tariftraktat tillige. Der er forskellige Punkter t. Eks. med Hensyn til gensidige Begunstigelser af handelsrejsende, der kunde være Grund til at tage med; men jeg har ikke turdet komme med en saadan Forespørgsel, fordi det stod klart for mig, at naar man ikke tillige vilde komme med en Tariftraktat, vilde det ikke nytte tilstrækkeligt. Det er imidlertid klart, at der er forskellige Varer, ved hvilke man kunde komme hinanden i Møde; thi her gælder det Princip, vi forleden Dag talte om: „Lige for lige, naar Venstreb skal holdes“ eller det latinske: „do, ut des.“ For at opnaa noget fra den anden Side, maa vi gøre Estergivelser fra vor Side. Jeg tror ganske vist, at vi ved at nedsætte vor Ostetold kunne opnaa, at den svenske Smøretold blev betydelig nedsat. Man ønsker ogsaa fra den Side at faa nedsat Tolden paa Ure. Hvor vidt man kan gøre ligesom i Norge og nedsætte Tolden paa Bomulds- og Silketøjer, er et andet Spørgsmaal.